

Φαντάροι, εὐζωνοί, πυροβοληταί, ἱππεῖς ποῦ ἐκρατοῦσαν μὲ τὸ ἓνα χέρι τοὺς χαλινούς τῶν ἀλόγων, ἔπιναν, ἔπιναν ἀδιάκοπα, καὶ αἱ προπόσεις ἔδιναν καὶ ἔπαιρναν!

— Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ἐβίβα!

— Ζήτω ἡ Σερβία!

Γιὰ κάθε Κράτος ἐτραβοῦσαν καὶ ἓνα ποτηράκι.

Ἀλλὰ καὶ τὰ Κράτη, τὰ φιλικῶς διακείμενα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἦσαν ἀτελείωτα.

— Ἐβίβα τῆς Γαλλίας!

— Ἐβίβα καὶ τῆς Ρωσσίας!

— Καὶ τώρα, διέκοψεν ἓνας, τί θὰ γίνη; Ἦπιαμε γιὰ ὅλους τοὺς φίλους...

Ὁ πλέον μπεκοῦρης τῆς παρέας ἐστενοχωρήθη, ἀνησύχησε μήπως ὁ ταβερνιάρης σταματήσῃ τὸ κέρασμα διὰ λόγους πολιτικούς:

— Ἀκοῦστε, παιδιά, εἶπε. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε καὶ τοὺς ἐχθρούς. Προπίνω... ἐναντίον τῆς Ἰταλίας!

Ἡ ἰδέα ἐπεκροτήθη ἐμπράκτως ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ ἔτσι ἐξηκολούθησαν ὅλοι νὰ τὸ τσοῦζουν ἐπὶ ὥρας ὑπὲρ ἢ κατὰ ὅλων τῶν Κρατῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων τῆς ὑψηλίου.

— «Προπίνω ἐναντίον τῆς Ἰταλίας.»

Κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ "ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ,"

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΞΑΝΕΜΙΣΕ τὸ φλάμπουρο κ' ἡ σάλπιγγα βαρεῖ
κοντάρια σιδερόχυτα κι' ὄπλα κροιοῦν καὶ τόξα
ἀγνάντια μὲ ῥοδόγελα ἡ Νίκη καρτερεῖ,
καὶ λιόκαλλη κι' ἠλιόφωτη τὴν παραστέκει ἡ Δόξα.

[Σάμος, 1912]

ΖΗΣΙΜΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ